

ikke findes vigtige nok til at overtages som offentlige; og saaledes ikke falde ind under Bestemmelserne i § 1 (og følgende Paragrapher) i Til § 9. Ved nærværende Paragraph er det overladt Communalbestyrelsen at træffe Bestemmelse om Forandringer i Navnene paa offentlige Gader og Veie, hvilket, forsaavidt de have været optagne i Matriklen og Panteregistrene, hidtil ikkun har kunnet skee ifølge kongelig Resolution. Ligeledes er det overladt Communalbestyrelsen at bestemme Navnene for allerede eksisterende offentlige Gader og Veie, saavel som for saadanne Gader og Veie, der af Bestyrelsen i Fremtiden erklæres for offentlige; derimod synes det Offentlige ikke at burde indlade sig paa at give Navn til de Private tilhørende Gader og Veie, med mindre de Private selv andrage derpaa.

#### Til § 10.

Ved Bygningsloven af 17de Marts 1856 § 27 er der tillagt Communalbestyrelsen Ret til, under Appel til Justitsministeriet, at expropriere Grunde og Bygninger, „som ere til Hindrer for en bedre Ordning af Stadens Gader og de udenbys Veie“, mod Erstatning efter de for Afstaaelse af Eiendom til det Offentlige gjældende almindelige Regler. Medens der saaledes ikke bliver Spørgsmaal om, som ved Expropriation til Jerubane-Anlæg, til Vand- og Gasanlægget og deslige, at oprette en særegen Expropriationscommission for at afgjøre, om Expropriationen i det givne Tilfælde er nødvendig og løblyk kan finde Sted, er der derimod megen Anledning til at give udførligere Regler med Hensyn til Taxationen og Erstatningens Bestemmelse, idet Erfaringen allerede i flere Tilfælde har vist, at den almindelige Taxation ved uvillige af Retten ubmeldte Mænd ikke sikker Kommunen mod ubillige Erstatningsfordringer. Ved denne § er derfor, i Lighed med hvad er fastsat i Lov om Afstaaelse af Grunde til Vand- og Gasanlæg m. v. af 20de August 1853 § 6, anordnet Oprettelsen af en særegen Taxationscommission, og har man derhos troet, at denne Commission udtrykkelig burde instrueres om specielt at have de Hen-

syn for Die, som i de allerfleste Tilfælde billigtis bør virke til Nedsættelse af de Erstatningssummer, der saavel ved nye Gader og Veie anlæg som ved Udvidelse af ældre Gader og Veie efter de glængse Taxationer ellers maatte tilstaaes. Paa den anden Side er det fundet billigt, at der i Lighed med Indholdet af Bygningsloven af 17de Marts 1856 § 26, forbeholdes Grundeierne Ret til, hvor Omstændighederne maatte tale derfor, at forlange deres hele Eiendom overtaget af Communen mod fuldständig Erstatning. Den Grundeierne af Commisstonen i Medfør af disse Regler tilkjendte Erstatning maatte da overtages af Communens Kasse, da Anlægget af nye eller Udvidelse af ældre Gader og Veie er en Foranstaltning, som træffes i samtlige Indvaaneres fælles Interesse.

Da Bygningsloven af 17de Marts 1856 § 27 ikke udtrykkelig omtaler Afstaaelsen af Grund eller Bygning til Anlæg af Torve, men Anlægget af saadanne dog kan gjøre Expropriationen nødvendig, har man anseet det rettest at indsfyde en Bemærkning herom i Begyndelsen af nærværende §.

Det er derhos antaget, at den i § en foreslaaede Commission ogsaa kunde afgjøre, hvilken Erstatning der i det § 1 omhandlede Tilfælde bør tilkomme de Ciere, hvis Veie erklæres for offentlig.

Det har vist sig, at Udskiftningen af præjecterede Gader eller Beiliner i enkelte Tilfælde møder Uvillie hos Cierne, og man har derfor i Slutningen af § en optaget en Bestemmelse, stigende til at fjerne denne Vanskelighed.

#### Til § 11.

Denne og de nærmest følgende 3 Paragrapher indeholde Bestemmelser, som alene angaa Forholdene i Forstæderne.

Medens Bygningsloven af 17de Marts 1856 § 91 i Tilfælde af, at Bygninger agtes opførte i Forstæderne ved en hidtil ubebygget Veie, ikke hjemler Bemyndigelse for det Offentlige til at træffe Bestemmelse om Veiens Bestaaenhed i det Hele, men ikkun om dens Brede, er det ved Udskiftet tilfattet at hjemle det Offentlige